

5 do 8 čevljev debela. Nje les je prav koristen, in se na mnoge viže in za veliko reči porabi. Množi in seje se tudi po semenu.

Te štiri dozdej imenovane sorte, kakor borovec, mecesen, jelka ali hojka in smreka se še zato posebno priporočé, ker na vsakim, še tako slabim kraju in zemlji rade in dobro rastejo; po njih listji pa dobro perst ali zemljo delajo in množijo, de po tajisti tudi druge rastljine prav dobro rasejo.

(Dalje sledi.)

Veliki zbor kmetijske družbe v Ljubljani..

20. dan p. m. je bil veliki zbor kmetijske družbe v Ljubljani, ki ima po postavah vselej mesca listopada biti. Če ravno se o tem zboru ni toliko udov snidilo, kakor poslednjikrat, ko so nas ljubljani nadvojvoda Janez s svojo pričijočnostjo počastili, so bili pomenki vunder precej živi. Povsod se kaže, de se je z novim časom tudi svobodnost govorjenja bolj razvila in de je malokdo boječ, očitno govoriti, ako ima kaj povedati. Če o prvih poskušnjah še ne gré vse natanjko po zborniškim redu (parlamentarischer Form), se bo sčasoma vse to že privadilo. Vsaka reč se mora naučiti po skušnjah.

Naš gosp. deželni poglavar, grof Chorinsky, kakor tudi mnogo namestnikov družih kmetijskih družb in več predstojnikov in odbornikov naših podružnic je počastilo s svojo pričijočnostjo ta zbor, kteriga je družbe predsednik gosp. Fidelis Terpine, s prijaznim pozdravljenjem začel.

Družbe tajnik, Dr. Bleiweis, je oznanil potem zboru vse imenitniši opravila, ki jih je po poslednjim velikim zboru središni odbor opravil. Z veseljem se je zaslišala mnoga podpora, ktero je zopet c. k. ministerstvo kmetijstva in pa c. k. deželno poglavarstvo kmetijski družbi naklonilo. Naznanil je dalje zboru, de poduk slavniga g. profesorja Hlubeka „kako murve in svilode (svilne gosence) rediti“ je v slovenskim jeziku za natis že izdelan in gosp. Hlubek pripravljen, naši družbi potrebno število lepih podob k ti knjižici brez plačila podariti. Zbor je sklenil, 600 iztisov napraviti, in jih po nar nižji ceni prodajati, nekatere pa tudi, posebno šolam, brez plačila podeliti. — Ravno tako je bilo na predlog g. fajmoštra Vertovca sklenjeno, njegovo „Sporočilo slovenskim vinorednikom“ berž v natis dati. „Novice“ bojo na „Novične“ stroške še to leto to izverstno delice svojim bravcam v dokladi brez plačila prinesle; razun tega si je pa domoljubni g. fajmošter še posebej 1200 iztisov naročil, de jih bo razdelil po slovenskim.

(Dalje sledi.)

Nova slovenska knjiga. Robinson mlajši.

Celi dve leti je ti dragi ljubljenelec mile mladeži k nam na potu bil in mesec dni bode, kar je njegova blaga, zabave in uka polna knjižica v slovenski obleki na svetlo prišla in sicer po izverstni roki prečastitiga Oroslava Cafa. Radostnega serdca jo pozdravimo in spisatelju prelepo hvalo rečemo. Slobodno se vsa naša mladež te mične, kratkočasne pripovedi iskreno veseli. Neke — neke zadovoljne ure si bode pri njej zavžila, neko važno resnico in znanost si veselovaje prilastila.

Učecim se mladenčem pak še podá ta kniga drugo ugoto in imenitno korist. Skoro nevedoma in igraye jim pomaga dobro stopinjo k napredku; jo pelje po kratkem potu k našim naj izobražnejšim srodnim bratom

Čehom in jim do njih bogatega slovstva skoro na pol vrata odpre.

Večo korist pak še podá našemu domačemu slovstvu s svojo zbirčico čistoslovenskih, preredkih in težko pogrešanih besed, ktere nam kakor žlahtne bisere iz morja pozabljivosti reši in iz skritega zakotja na beli dan prikaže. To je dragi zaklad. U tem zvedeni možje znajo, da je vsaka zlat vredna. Slobodno se toraj veselimo!

Alj žali Bog! da se je v to ljubo knjigo čez navado in potrebo natisnih in popravnih pomot ukradlo — posebno iz začetka. Nekatere besede so popačene, krivo ločene i spojene, zmes ločniki in čerte izpušene, naglaski na robe in včasih clo iz spodnje verste v gornjo postavljeni!! Očiten dokaz, da spisavec ne mogel sam svojega zalega sinka z očetovsko ljubeznjo, skerbjo in sprevidnostjo ali po vesti prijateljski roki v beli svet upotiti!

Vunder se bistri Slovenc berž v to najde, potika na teh malenkostih mu koj premine in s tem več se veseli obilnega sladkega, zdravega jedra, po katerem mladega bravca tak silno mika, da hrepeni in komaj včaka berž, berž zvediti, kar se bo dalje godilo. Taka se godi tudi dorašenim. Če pak za tega voljo radi prizanesejo sem ter tje krivi čerki in se vsi novemu slovstvenemu cvetu radujemo, to vem, da nekdo gotovo ne — gotovo ne spisavec sam — kteremu lahko serce žalosti in bolečine poka, in rudečica lice poliva, da mu negoda in huda uima toliko lepega cvetja pokvari in z neslano spako podmeni! Naj ga tolaži, kar nas: da še namreč sploh toliko preblagega dišila ostane, da prebrana kniga bravece in poslušavce prijazno zavneha in popolnoma zadovolji. Zraven ima papir in natis prav prav snažen in je za 1 gold. dober kup. Bog daj toraj tudi pri nas Mlajšemu Robinsonu toliko serčnih prijateljev, kolikor povsodi drugod. Živkov.

Novičar iz slovenskih krajev.

Iz Koroškega. Na sv. Katarine den je bila volitev župana in odbornikov v Borovljah. Volitni oddelki so bili 3; volilo se je 12 odbornikov in 6 namestnikov. Akoravno vsak previden človek spozná, da za oskerbovanje srenjskih zadév izvoljeni možje se ne merijo samo po rodoljubju, temuč tudi po družih lastnostih, ktere sploh srenje prid in blagor terja, vunder vsaciga domorodca veselje obide, ako čuje, da izvoljeni v slovenskih krajih so tudi rodoljubi ali saj ne tiste stranke, kteri se po pravici „nemškutarska“ pravi. Pri Borovljskih volitvah ne moremo reči, de bi bila domorodska stranka premagala, čeravno so med izvoljenimi odborniki nekteri prav iskreni rodoljubni možje, večina je pa vunder taci, ki se dosihmal niso prijatli slovenšine skazovali. Kako se bojo prihodnjič obnašali, bo prihodnost učila. Nadjamo se, da naše zvezde, ki so se zde v še večim svitu nad našim obzorju pokazale, ne bojo nikdar čisto otamnele, ker so se naše želje v jednoglasni volitvi našega poprejšnega občno častitega, ravno tako poštenega kakor delavnega predstojnika g. Ignaca Justa tudi za prihodnega župana dopolnile, na kterega popolno zaupanje stavimo, da bo tudi prihodnjič pravičen branitelj slovenske ravnopravnosti; kakoršniga se je dosihmal slavno skazal, čeravno je zavolj slovenščine že veliko prestal in se pri vsem tém od poti pravice, ki jo tudi slovenski narod v Avstrii terjati sme, premakniti ni dal. Po volitvi zvečer ob sedmih so se podali odborniki v cerkev k prisegi, ktera se je, žali Bože! nemško zveršila, čeravno pričujoča velika množica ljudstva je malo tega razumela in po dokončanim govoru g. fajmoštra slovensko pesem „Bog mi Tebi hvalo damo, za Gospoda te spoznamo“ i. t. d.